

Este Iadul real?

Dane Ortlund

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

Este ladul real?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubește Dumnezeu pe toți oamenii?,
Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonat-
han Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Ja-
mieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Ja-
mie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gil-
bert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

*Promite Evanghelia sănătate și prosperi-
tate?*, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

DANE ORTLUND

ESTE IADUL REAL?

MAGNA GRATIA

ESTE IADUL REAL?

Dane Ortlund

Copyright © 2024 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Is Hell Real?

Copyright © 2022 by Dane C. Ortlund and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE , Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblia Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

9Marks ISBN: 979-8-89218-067-2

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

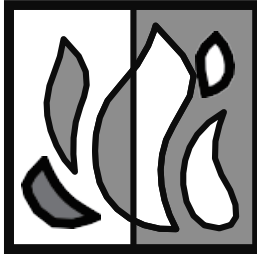
Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

„Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie,
ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul
nostru Isus Hristos” (1 Tes. 5:9).

Învățătura creștină despre Iad îi ofensează pe necredincioși și este evitată de mulți credincioși. Acest lucru este nefericit, pentru că doctrina despre Iad este o parte vitală din a trăi bine în ciuda lucrurilor rele din această lume. Poate fi dureros ca unui pacient să i se spună care suferă de un cancer care se răspândește rapid, dar este crucial ca el să audă această veste dacă vrea să aibă parte de tratament, să își pună lucrurile în ordine și să își trăiască cu sens zilele care i-au mai rămas de trăit. Iadul nu este un subiect drăguț, dar trebuie să învățăm despre el, să ne gândim la el cu regularitate și să îi avertizăm pe alții de el.

În această carte, vom analiza ceea ce Biblia spune despre Iad. Ca să prezint lucrurile sumar, Iadul este necesar, îngrozitor, apropiat și meritat de fiecare dintre noi, dar există o cale prin care putem evita să ajungem acolo.

Am scris aceste rânduri pentru că vreau să înțelegi că Iadul este o realitate îngrozitoare. Dar dacă suntem *doar* îngroziți de realitatea Iadului, atunci încă mai avem de lucru. O conștientizare profundă a Iadului trebuie și ea să ne ajute să ducem vieți mai bune decât dacă n-am face asta. Și, în esență, ea ar trebui să ne stârneasă dorințele după Evanghelie – vestea bună că Isus a îndurat groaza Iadului în locul tuturor celor care se vor lăsa în brațele Lui deschise cu credință și încredere.

Această carte nu vine cu nimic nou. Învățătura din ea, fiind extrasă din Biblie, este pur și simplu ceea ce creștinii au afirmat vreme de două mii de ani. Menționez asta pentru că în vremurile noastre, doctrina despre Iad a ajuns din nou să fie sub lupă. Într-un sens, acest lucru este de înțeles. Gândul la un chin nesfârșit pentru cel care nu se pocăiește pare să fie contrar instinctelor noastre naturale imediate - instincte întărite în societatea mai largă prin ideile despre bunătatea elementară a omului și prin înțelegerea greșită a naturii lui Dumnezeu. Dar istoric vorbind, respingerea pe scară largă a ideii de Iad, așa cum toți vedem în jurul nostru, este un fenomen relativ nou. Generațiile de dinaintea noastră au cunoscut învățătura Bibliei și pe cea din această scurtă carte: Iadul există, și toți oamenii merită să meargă acolo.

Este Iadul real? Da. Dar Iadul care există se poate să nu arate exact așa cum ți l-ai închipuit. Iar adevăratul lucru scandalos din acest Univers nu este că ar exista un Iad, unde toți ar merita să ajungă, ci că există un Rai oferit tuturor.

IADUL ESTE NECESAR

Care este primul lucru care-ți vine în minte când auzi cuvântul *Iad*? Flăcări ca în desenele animate? Poate imaginea unor oameni care sunt chinuiți la nesfârșit și cu bucurie, mult peste ceea ce ei merită? Poate că Iadul ți se pare o reacție exagerată din partea lui Dumnezeu. Sau poate că învățăturile creștinismului sunt toate plauzibile pentru tine, cu excepția acestei doctrine despre Iad.

Totuși, primul lucru înspre îndreptarea situației legate de ceea ce gândim despre învățătura creștină despre Iad, este că doctrina despre Iad este necesară. Ea este sănătoasă. Este chiar un mijloc surprinzător de mângâiere să știi că Iadul există.

Când spun „doctrina despre Iad”, mă refer la învățătura că aceia care nu se pocăiesc de păcatele lor și nu își pun credința în Hristos își vor petrece o veșnicie într-un chin conștient, sub dezgustul lui Dumnezeu.

Vom spune mai multe lucruri despre ce presupune asta mai exact în secțiunea următoare. Dar aici, la început, vreau să ne fie clar că Iadul nu este o problemă. *Absența* Iadului ar fi o problemă. Iadul este dovada că Dumnezeu este un Dumnezeu al dreptății, al corectitudinii, al tratării oamenilor într-un fel care este drept.

Acesta este motivul pentru care, în istoria omenirii și în mijlocul multor atrocități comise de oameni împotriva oamenilor, cei care au crezut în Iad au fost în stare să îndure acele nedreptăți cu o atitudine nobilă. Dacă nu credem în Iad – dacă credem că singura dreptate și răsplătire are loc doar în această viață – atunci ne simțim *nevoiți* să luăm răzbunarea în mâinile noastre. Fără Iad, dreptatea trebuie pusă în aplicare cu forță de noi, căci altfel ea nu va fi aplicată niciodată. Dacă dorim să credem că Dumnezeu există și că El iubește omul, dar că n-ar trebui să existe un loc îngrozitor denumit Iad, viața ar deveni mult mai instabilă. Orice om a experimentat răni adânci în anumite situații, și există o probabilitate mare că nu vom fi în stare să ne facem dreptate, oricât de sălbatice ar fi încercările noastre. Când unui pensionar i se fură pensia de către fondul de pensii, iar el nu are niciun mijloc legal de apărare, ce ar trebui să facă? Când un tânăr este abuzat și nu are nicio

resursă la dispoziție pentru acțiune legală, neavând nicio abilitate să își asigure orice fel de dreptate, ce trebuie făcut?

Fără Iad, iertarea în sine, acel frumos act creștin pe care lumea îl respectă, devine evazivă. Când lumea îi chinuie și îi atacă pe credincioși, cum trebuie ei să îndure asta? Cum îl pot ierta pe cel care m-a rănit dacă n-aș ști că Dumnezeu va îndrepta toate lucrurile rele în viața viitoare? Chiar și actul iertării este întemeiat pe ideea că eu trec acum peste ceea ce Dumnezeu nu va trece cu vederea. „Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: ‚Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti’, zice Domnul” (Rom. 12:19).

Așadar, dacă ni se pare că doctrina despre Iad este grea de digerat, haideți să ne gândim la ce pierdem când o abandonăm și la ce renunțăm de fapt în felul acesta. Cum ar fi dacă toți am ști sigur că n-ar exista niciun loc după această viață în care cei răi și nepocăiți să primească judecată și dreptate? Cum ar fi dacă toate relele n-ar fi corectate niciodată, ci ar rămâne pe veci plutind în aerul nedreptății, nerăzbunate niciodată, netratate și neaduse vreodată la lumină? Cum ar fi dacă toate relele săvârșite împotriva ta ar rămâne la latitudinea ta să le

rezolvi înainte de a muri, și că, după ce mori, Dumnezeu nu s-ar ocupa de ele? Acel lucru ar fi ca un Iad. Și lumea înclină să funcționeze tocmai în felul acesta, el fiind motivul pentru care mulți creștini acționează greșit, crezând că dreptatea trebuie pusă în aplicare de ei înșiși, acum, în prezent, nu de către Dumnezeu în viitor.

Dar calmul și pacea încep să își facă loc în această lume când noi credem în Iad – când ne liniștim în inimile noastre prin realitatea mângâietoare că Dumnezeu însuși va îndrepta într-o zi toate lucrurile rele, și că El va face asta mult mai precis și mai drept decât am spera noi vreodată să o facem. Acesta este un refren care se repetă de-a lungul Bibliei, anume că Dumnezeu nu îi va lăsa pe cei răi să fie înfloritori la nesfârșit. Pasaje precum Psalmul 73 și Ieremia 12 ne arată un om al lui Dumnezeu tulburat de aparenta viață înfloritoare a celor răi, și totuși în ambele pasaje, omul lui Dumnezeu ajunge să își înnoiască încrederea că Dumnezeu „îi va arunca în prăpăd” pe aceștia și că ei sunt „nimiciți într-o clipă” (Ps. 73:18-19). Pasaje ca acestea ar putea să nu aibă în vedere o doctrină despre Iad complet dezvoltată, dar în ele vedem cum este Dumnezeu. El este felul de Dumnezeu care, la vremea rânduită de El, aduce judecata și dreptatea.

Iar noi putem avea pace. Noi știm că Dumnezeu ne poate ridica frunțile și putem trece cu calm prin această lume ticăloasă, orice ar veni. Oricât de rău am fi tratați de lume, Dumnezeu va aduce răsplata și răzbunarea perfectă, la vremea Sa și în felul Lui. Dumnezeu „a rânduit o zi, în care va judeca lumea după dreptate” (F.A. 17:31).

Dumnezeu nu o ia niciodată pe o altă cale. El vede fiecare faptă rea făcută în întuneric, mică sau mare. Nimic nu va scăpa privirii Lui atotștiutoare. Putem trăi în pace și răbdare.

IADUL ESTE ÎNGROZITOR

Dar despre ce vorbim mai exact când folosim cuvântul „Iad”? Noi auzim acest cuvânt rostit tot timpul la nivelul oamenilor obișnuiți, în tot felul de injurii și expresii.

Dar când ne oprim și ne gândim la realitatea Iadului, dincolo de folosirile ireverențioase și obișnuite ale cuvântului, ce anume descoperim?

În această secțiune vom analiza ceea ce Biblia ne învață despre natura Iadului.

Iar Scriptura ne învață șase adevăruri despre Iad.

1. Iadul este experimentat în întreaga persoană

O idee greșită răspândită despre Iad este că doar duhul, sufletul sau mintea cuiva ar suferi în Iad, odată ce trupul a fost lăsat în urmă. Dar învățătura Bibliei este că, chiar dacă cei ce se află acum în Iad suferă într-adevăr fără un trup, când Domnul Isus va reveni, fiecare om va fi înviat pentru judecată, iar cei nepocăiți vor suferi în Iad *deopotrivă în trup și în suflet*.

În Matei 5, Isus vorbește de două ori despre faptul că „tot trupul” omului ajunge în Iad (Matei 5:29-30). Într-un alt pasaj, El ne avertizează să ne „temem... de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă” (Matei 10:28). Oamenii păcătuiesc față de Dumnezeu deopotrivă în trupurile și sufletele lor, iar ei vor avea de suferit judecata Lui în consecință, deopotrivă în trup și în suflet. Unii creștini au impresia că doar ei vor fi înviați, în timp ce necredincioșii vor rămâne într-o stare permanentă fără trup. Dar Biblia vorbește clar despre „o înviere a celor dreți și a celor nedreți” (F.A. 24:15; v. și Dan. 12:2).

2. Iadul este dureros

Am putea să îi auzim pe semenii noștri plângându-se într-o zi de vară: „Este atât de torid aici de parcă am

fi în Iad!” Referințele crase făcute la Iad, pe care le auzim în conversațiile de zi cu zi, nu ar trebui să alunge conștientizarea agonizantă a tuturor credincioșilor cu privire la durerile Iadului. Iadul este locul unde niciun păcat nu este iertat, unde regretele domină, unde nebunia și stupiditatea noastră rămân pe veci în mințile noastre, și unde Dumnezeu însuși ne judecă dându-ne durerile pe care le merităm.

Unii vorbesc despre Iad ca fiind absența lui Dumnezeu, dar Iadul nu este absența absolută a lui Dumnezeu, ci este mai degrabă prezența lui Dumnezeu *în mânie*. Noul Testament vorbește despre Iad ca un loc de „întuneric... [și] lanțuri” (2 Petru 2:4), un loc de „chin” (Luca 16:23) și „agonie” (Luca 16:25, lit. ESV). Acolo oamenii au parte de judecata lui Dumnezeu și sunt bântuiți de multele lor păcate și nebunii. În Rai, toate păcatele și rănilor din această viață devin semne frumoase care ne înobilează cu atât mai mult (Rom. 8:17-18), dar în Iad, păcatele și rănilor ne chinuie. În Rai, bucuria rezultă din orice oportunitate care altfel ne-ar da tristețe. În Iad, însă, tristețea rezultă din orice oportunitate care altfel le-ar aduce oamenilor bucurie.

Ar trebui să clarificăm un lucru aici. În vreme ce Iadul este prezența lui Dumnezeu în mânie, este corect

să spunem că Iadul este marcat de absența lui Isus. Dumnezeu-om Isus Hristos este în Cer – așa cum ne învață pe drept acel crez antic, care spune că Hristos „S-a înălțat la Cer”.¹ Într-adevăr, Isus Hristos este ceea ce face ca Raiul să fie Rai. Și există un sinonim pentru un Rai fără Isus: Iadul.

Unii obiectează față de doctrina creștină despre Iad spunând că ei nu se pot bucura pe deplin de Rai dacă știu că cei pe care i-au iubit vor suferi în Iad. Putem înțelege asta. Dragostea omenească acționează cu putere – de la soț la soție, de la părinți la copii și așa mai departe. Dar iată ce trebuie să conștientizăm despre Rai: vom fi atât de copleșitor împliniți în Dumnezeu și în Hristos în Rai, că nu va mai fi niciun loc pentru tristețe. Și asta nu pentru că dragostea noastră față de membrii familiei noastre din Iad s-ar fi diminuat, și pur și simplu pentru că toate pierderile pământești au fost contopite în Hristos și în dragostea care curge înainte și înapoi între El și noi. Nu ai de ce să te plângi că ai pierdut un bănuț pe care l-ai scăpat într-o canalizare când tocmai ce ai moștenit o avere. Mai mult, în Rai, tot ceea ce noi iubim în relație cu cei dragi ai noștri care vor fi pierduți, va fi găsit în Hristos într-un fel perfect.

---

¹ Citat din Crezul Apostolic.

Jonathan Edwards a subliniat acest lucru în urmă cu trei sute de ani:

Când un sfânt moare, el nu mai are niciun motiv să plângă și să suspine pentru că își părăsește prietenii și rudele pe care îi iubește mult, căci el nu îi părăsește strict vorbind, ci continuă să se bucure de ei în Hristos, pentru că tot ceea ce el pierde în ei și pentru care îi iubește, se găsește în Hristos într-o măsură infinită.²

Nu îi deplângi pe cei ce îi lași înapoia ta în groapa din nisip când te duci la plajă. Deși cei condamnați vor avea de îndurat Iadul într-un fel nesfârșit, credincioșii se bucură pe veci de perfecțiunile nesfârșite ale lui Hristos, și tot ceea ce ei iubesc și doresc se află în El.

Așa că, da, Iadul este prezenta lui Dumnezeu – mânia dreaptă a lui Dumnezeu, când necredincioșii suferă veșnic chinurile păcatelor lor care le-au adus pierzarea. O imagine comună pe care Biblia ne-o oferă despre Iad este cea a focului (Matei 5:22; 18:9; Marcu 9:48; Luca 16:24; 2 Tes. 1:8; Iacov 3:6). Aceasta poate fi sau nu o referință literală, dar aproape că nici nu contează, pentru că ideea este că ferocitatea, căldura, forța

---

² Jonathan Edwards, *The Works of Jonathan Edwards: The "Miscellanies," a-500*, ed. Thomas A. Schafer, vol. 13 (New Haven, CT: Yale University Press, 1994), 167.

distructivă și natura înfricoșătoare a focului sunt o imagine a ceea ce va fi experimentat de cei ce își vor petrece o veșnicie în Iad.

Da, o veșnicie.

3. Iadul este veșnic

Când Noul Testament vorbește despre Iad ca un loc al „pierzării”, asta nu înseamnă că cei din Iad încetează să existe de la un moment încolo, ci că Iadul este un loc al chinului, haosului și zdrobirii. Iată de ce Pavel vorbește despre „pedeapsa pierzării veșnice” (cf. 2 Tes. 1:9). Scriptura este clară: Iadul este un foc care nu se poate *stinge* (Marcu 9:48). Isus citează din Vechiul Testament ca să îi determine pe oameni să conștientizeze această dimensiune nesfârșită și îngrozitoare a Iadului atunci când El vorbește despre Iad ca locul „unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge” (Marcu 9:48, citat din Isaia 66:24). Ne este greu să ne gândim la asta, dar imaginea de aici este a unui vierme distrugător care își face loc consumând dintr-un trup, deși de fapt nu ajunge niciodată să îl mănânce complet – trupul fiind chinuit perpetuu într-un chin veșnic îngrozitor. Ultima carte din Biblie face descrierea dușmanilor lui Dumnezeu în felul următor: „fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-

au odihną” (Apoc. 14:11).

4. Iadul este deopotrivă ales și nu este ales

Acest aspect este un pic mai greu de înțeles. Iată ce vreau să spun. Pe de o parte, toți cei ce merg în Iad nu vor putea învinui pe nimeni altcineva pentru asta decât pe ei înșiși. Ei l-au ales. Prin împietrirea inimii și prin refuzul de a-și pleca genunchiul înaintea lui Isus, prin insistența mândră că pot să se mântuiască pe ei înșiși și prin a deveni proprii dumnezei, ei resping de bunăvoie oferta fără plată a iertării dată tuturor celor care recunosc că sunt un dezastru păcătos și care se predau în mâinile lui Hristos.

Acest lucru este reflectat în învățătura lui Isus despre bogatul și Lazăr, care se încheie cu Isus spunând că nici dacă cineva ar învia din morți, cei vii de pe Pământ, care au inimi împietrite, nu vor fi convinși de adevăr și să se pocăiască (Luca 16:27-31). Nepocăința este oarbă și grea, și cu ea nu se poate argumenta. Într-un sens, inima de piatră *iubește* natura ei împietrită. C. S. Lewis surprinde această dimensiune de adevăr în descrierea sa imaginară a Iadului din lucrarea *The Great Divorce* [Marele divorț], când un personaj spune:

În esență, există doar două feluri de oameni: cei care Îi spun lui Dumnezeu, „facă-se voia Ta”, și cei cărora

Dumnezeu le va spune în final, „facă-se după voia ta”. Toți cei ce sunt în Iad l-au ales. Fără acea alegere de bunăvoie n-ar putea exista niciun Iad. Niciun suflet care își dorește bucuria serios și constant nu va rata această alegere. Iar cei ce o caută, o găsesc.³

În același timp, este clar din Scriptură că cei nepocăiți aleg Iadul, iar Dumnezeu îi aruncă acolo. Dumnezeu este suveran peste tot, iar El nu Își freacă mâinile într-un fel slab și neputincios, dorindu-Și ca mai puțini oameni să aleagă Iadul. Scriptura vorbește despre autoritatea lui Dumnezeu de a „arunca în Iad” (Luca 12:5, lit. ESV). Chiar și îngerii care au căzut sunt „aruncați” de Dumnezeu în Iad (2 Petru 2:4). Dacă nu ne pocăim, vom fi „aruncați în gheenă” (Matei 5:29). Dumnezeu este implicat activ în aruncarea oamenilor în Iad.

Noi pătrundem aici într-o taină pe care teologii o numesc „responsabilitatea omului” și „suveranitatea divină”. Oamenii sunt responsabili dacă aleg să meargă în Iad. Ei nu pot învinui pe nimeni altcineva decât pe ei înșiși. Și totuși Dumnezeu este suveran suprem peste tot ce se petrece, iar El este Acela care îi aruncă în Iad. Ideea este aceasta: *ambele lucruri sunt adevărate*. Mințile noastre limitate pot să nu fie în stare să rezolve perfect această dilemă, dar noi avem încredere în învățătura

---

³ C. S. Lewis, *The Great Divorce* (New York: Touchstone, 1974), 72.

Scripturii, și susținem ambele adevăruri, nepermițându-i unuia să îl anuleze pe celălalt.

5. *Iadul este meritat*

Aceasta este o învățătură biblică foarte clară, dar pentru că ridică tot soiul de dificultăți, vom analiza acest adevăr în secțiunea următoare.

6. *Iadul este pentru cei nepocăiți*

Pe parcursul acestei cărți am prezumat acest lucru, dar haideți să încheiem aici făcând acest adevăr clar și explicit. Iadul nu este pentru cei mai răi oameni. El este pentru cei *nepocăiți*. Prin „nepocăit” mă refer la cineva care nu se pocăiește, adică cineva care nu recunoaște că este o epavă păcătoasă și că merită judecata. „Pocăit”, pe de altă parte, se referă la cineva care, cu onestitate și remușcare, și-a plecat genunchii înaintea lui Isus și și-a recunoscut răutatea, neascunzând nimic. Ideea este aceasta: un ucigaș care s-a pocăit va merge în Rai, pe când un întemeietor de orfelinat care nu s-a pocăit va merge în Iad. Acest lucru poate să te facă să te simți insultat, dar orice altceva în afara pocăinței este neprihănire prin fapte. Creștinii cred Evanghelia, vestea bună că Isus a murit și a înviat astfel ca oricine crede în El să primească iertarea completă și fără plată. Faptele noastre

rele nu ne fac mai greu de mântuit, dar nici faptele noastre bune nu ne fac mai ușor de mântuit. Ceea ce ne mântuiește este Hristos și, de aceea, singurul lucru cu care contribuim este onestitatea – să recunoaștem că suntem păcătoși și să ne plecăm cu totul înaintea Lui.

Lumea tinde să creadă că Raiul este pentru oameni buni și Iadul pentru cei răi. Raiul este pentru cei ce înființează lucrări de binefacere, care îi hrănesc pe săraci, își plătesc taxele și se opresc la lumina roșie a semaforului, pe când Iadul se crede că este pentru pușcăriași, violatori, șefi de carteluri de droguri și proxeneți. Dar nu aceasta este învățătura Bibliei. Ea nu ne învață că Raiul este pentru cei buni și Iadul pentru cei răi, ci că Raiul este pentru cei pocăiți, iar Iadul pentru nepocăiți, oricât de bun sau rău ar fi fost cineva.

Vom reveni la calea de a evita Iadul în partea finală a acestei scurte cărți. Pentru moment, vrem doar să stabilim clar lucrurile în mintea noastră: Iadul este îngrozitor. În Apocalipsa, liderii impresionanți ai lumii, care nu își pleacă genunchii înaintea Mielului (Isus) ajung să se ascundă în peșteri și munți, și – gândește-te acum la furia mâniei divine – imploră munții și stâncile să cadă asupra lor și să îi zdrobească, mai degrabă decât să

îndure mânia Mielului (Apoc. 6:15-16). *Iată cât de îngrozitoare sunt Iadul și judecata lui Dumnezeu asupra celor nepocăiți.*

Poate că, atunci când te gândești la ce fel de Persoană este Isus, ai probleme să crezi că El ar susține de fapt această idee a Iadului. Dar nimeni n-a vorbit despre Iad mai mult decât Isus. Am văzut chiar în această carte câte ceva din învățătura Lui despre Iad. El S-a întors la acest subiect frecvent în lucrarea Sa. El n-a avut nicio ezitare să avertizeze mulțimile de oameni de groaza Iadului, pentru că El a înțeles mai mult decât oricine altcineva care este caracterul înfricoșător adevărat al Iadului.

Noi nu putem supraevalua oroarea Iadului. El este experimentat de întreaga ființă a omului. Este dureros. Este veșnic. Este ales, și totuși Dumnezeu este Cel ce îi trimite acolo pe oameni. Iadul este pentru cei nepocăiți. Și este meritat. Haideți să discutăm acum mai în detaliu acest ultim aspect.

IADUL ESTE MERITAT

Iadul este locul unde Dumnezeu le dă oamenilor ceea ce ei merită. Poți să te gândești la Iad ca un loc unde oamenii primesc o pedeapsă exagerată. Poate fi

păcatul atât de rău încât Dumnezeu să trimită oameni într-un chin veșnic? Cum poate trăi cineva 70 sau 80 de ani, să moară și să fie trimis în Iad pentru miliarde și miliarde de ani, într-o pierzare fără sfârșit?

Aici trebuie să ne aducem aminte câteva lucruri. În primul rând, factorul-cheie în orice ofensă este acesta: Cine este cel insultat? De exemplu, dacă eu calc intenționat pe o gâză, aceea este o ofensă împotriva uneia dintre viețuitoarele create de Dumnezeu. Dar aceasta este doar o gâză. Dacă încerc să lovesc o verעיță cu mașina, acela este un lucru mai grav. Dacă încerc să dau peste un grup de delfini din Pacific cu elicea de la barca mea, ofensa este și mai gravă. Dar cum ar fi dacă aș distruge vreo altă ființă omenească, creată după chipul lui Dumnezeu? Aceasta este o ofensă de o urâciune cu greu de înțeles.

Dar haideți să mergem acum la un nivel mai sus – ce se întâmplă dacă Îl urăsc, Îl resping și încerc să Îl distrug chiar pe Creator? Acea insultă trece cu mult peste diferența dintre uciderea unei gâze sau a unui om. Pentru că Dumnezeu este sfânt. Perfect. El ne-a creat. Poate că ai obiecta că n-ai încercat niciodată să-L „distrugi” pe Dumnezeu. Dar oare nu asta este ceea ce noi toți facem încă din pântece? Păcatul ne-a trimis într-o

spirală în jos, iar noi dorim în mod natural să ne ducem viețile independent și să ne croim existențe care se înalță pe sine – cu alte cuvinte, am vrea ca Dumnezeu să fie mort.

Al doilea lucru de ținut minte este că nimeni care a trăit vreodată de-a lungul secolelor de istorie a omenirii nu va avea parte de ceva nedrept din partea lui Dumnezeu. Unii vor primi îndurare. Restul vor primi dreptate. Nimeni nu este tratat vreodată de Dumnezeu într-un fel nedrept.

Dați-mi voie să statuez acest al doilea aspect într-un fel diferit. Întreabă-te ce crezi – ceea ce crezi cu adevărat, în străfundul tău – aceea meriți să primești. Nu este deloc ușor să alunecăm într-o gândire că noi am merita Raiul? Poate că nu suntem perfecți, dar Cercul pare cu siguranță mai potrivit pentru viețile noastre decât Iadul. Oare n-ar fi nedrept să mergem în Iad? Nu avem tendința să ne comparăm cu alții? Poate că n-am fost niciodată în închisoare, ne-am plătit întotdeauna taxele și respectăm limita de viteză – destul de mult. Noi mergem la biserică în majoritatea zilelor de duminică, spre deosebire de semenii noștri. Noi spunem „mulțumesc” și „vă rog” față de cei ce ne slujesc.

Noi nu ne îmbătăm, nu devenim dependenți de heroină și primim note decente la școală.

Este cu adevărat ușor, când privim în plan orizontal, să simțim că Cerul este de fapt un loc destul de potrivit în care să ajungem. Problema este că, atâta vreme cât privim în plan orizontal, noi nu ne uităm la această chestiune pe verticală. Și aceasta este perspectiva care ne arată cine suntem cu adevărat. Isus a spus pilda cu fariseul și vameșul pentru a sublinia această deosebire:

A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți, și disprețuiau pe ceilalți. „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, și altul vameș. Fariseul sta în picioare, și a început să se roage în sine astfel: ‚Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau ze-ciuială din toate veniturile mele’. Vameșul sta departe, și nu îndrăznea nici ochii să și-i ridice spre cer; ci se bătea în piept, și zicea: ‚Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!’ Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a pogorât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță, va fi smerit; și oricine se smerește, va fi înălțat” (Luca 18:9-14).

Fariseul, onorat și respectat de oameni, se compara cu alții și nu își vedea starea reală. Vameșul, care era urât

și disprețuit pentru acțiunile lui imorale față de evrei, s-a uitat în sus și și-a văzut adevărata stare, primind iertarea de la Dumnezeu.

Dumnezeu este perfect de sfânt, suprem de frumos, pur și strălucitor. În El nu este nimic urât, crud sau nedrept. Când El i S-a descoperit lui Isaia, serafimii (ființe angelice mărețe) au strigat: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor!” (Isaia 6:3). Nicăieri altundeva în Biblie nu există acest refren despre Dumnezeu repetat de trei ori. De exemplu, nouă nu ni se spune nicio dată că Domnul este „compasiune, compasiune, compasiune”. Sfințenia Lui este aspectul suprem al Dumnezeirii Sale – căci ea Îl face să fie diferit de făpturile create de El.

Iar când ne comparăm cu *El*, ne dăm seama că merităm Iadul. Ai șters vreodată fereastra casei tale cu soluție specială, dar să descoperi după câteva ore că razele solare arată că nu este atât de curată? Ceea ce părea destul de curat când era aprinsă doar veioza din dormitor este acum scos la iveală a fi plin de pete și murdărie.

Asta a experimentat Isaia. El s-a aflat dintr-o dată înaintea Domnului suprem de sfânt, și a exclamat: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate” (Isaia 6:5).

Când ne uităm în sus și Îl vedem pe Dumnezeu așa cum este El, perfect de sfânt, vedem imediat nu doar cum este El, ci și cum suntem noi – total păcătoși. Aceasta este ceea ce Petru a experimentat în Evanghelia după Luca. Isus i-a spus să arunce năvodul după o noapte când n-a prins niciun pește, iar el a prins imediat atât de mulți pești încât năvoadele aproape că se rupeau. Petru nu a răspuns prin a sări pe Isus și prin a-L bate pe umăr. Nu, ci Petru „s-a aruncat la genunchii lui Isus, și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos” (Luca 5:8).

Noi avem tendința de a crede că destinul elementar al tuturor oamenilor este Raiul și că Iadul este rezervat celor cu totul răi. Dar în realitate, destinul nostru de bază este Iadul, iar Raiul este rezervat acelor care au onestitatea de a recunoaște asta și să privească spre Hristos.

Gândește-te la diferența dintre o fereastră și o oglindă. Ambele sunt din sticlă, create ca să privim spre ele. Dar printr-o fereastră te uiți către alte lucruri, pe când o oglindă reflectă imaginea noastră și ne arată pe noi înșine. În mod natural, noi ne uităm spre alții ca și cum am privi printr-o fereastră, dar a-L vedea pe Dumnezeu este ca și cum ni s-ar da o oglindă. În acea oglindă

ne vedem pe noi înșine. Astfel, noi ne oprim din a ne compara cu alții.

Când ne gândim la veridicitatea perfectă a lui Dumnezeu în Scriptură, suntem confrunțați în multe feluri, unele subtile și neobservate de cei din jurul nostru, astfel că ocolim adevărul sau vorbim în feluri în care să părem un pic mai buni decât suntem în realitate. Când ne gândim la credințioșia perfectă a lui Dumnezeu, suntem aduși față în față cu multele modalități în care noi eșuăm să ne ținem de ce am promis. Când ne gândim la bucuria desăvârșită a lui Dumnezeu, suntem muștrați de morocăneala noastră mizeră de dincolo de zâmbetele noastre oficiale. Flacăra lumânării bunătații noastre ar putea să ardă un pic mai intens decât scânteia prietenilor sau a semenilor noștri. Dar când este comparată cu lumina Soarelui, vedem cât de mici și inferiori suntem. Și cât de absurd ar fi ca lumânările noastre să vrea să întrecă Soarele în strălucire.

Scriptura este clară: „este plină inima oamenilor de răutate, și de aceea este atâta nebunie în inima lor tot timpul cât trăiesc” (Ecl. 9:3). Noi am încălcat Legea lui Dumnezeu, fiecare regulă din Scriptura Lui, cel puțin în inimile noastre, dacă nu și în acțiunile noastre (Matei 5:21-48). Și nu doar că am încălcat Legea lui Dumnezeu, ci

I-am și frânt inima – am pus lucruri create precum mâncarea, băutura, sexul și ambiția, încrezându-ne în ele și tratându-le ca temelii siguranței și a fericirii noastre profunde, mai mult decât în Dumnezeu. Altfel spus, suntem idolatri. Atât în termenii încălcării Legii, cât și în termenii idolatriei noastre, noi știm în străfundul nostru – când ne uităm în sus și ne comparăm cu Creatorul infinit de strălucitor – că Iadul este ceea ce merităm.

IADUL ESTE APROAPE

Iadul este aproape pentru că viața este scurtă.

Noi nu simțim lucrurile în felul acesta. Trăim într-o lume care ne bombardează cu mesaje care ne trag inimile în jos, dinspre Cer către lucrurile acestei lumi. Industria de miliarde de dolari a publicității ne atrage privirile către cum să ne bucurăm de această viață, ca să nu ne pregătim pentru următoarea, pentru că ne pun înaintea promisiune seacă după promisiune seacă, insinuând că unguentul facial corect, consilierul financiar sau camioneta care trebuie vor satisface tânjirile inimilor noastre. Chiar și lideri creștini întăresc mesajul că, dacă avem suficientă credință, putem să trăim aici și acum cea mai bună viață, și chiar acei lideri al căror mesaj este

pur pot să trădeze acel mesaj, ducând un stil de viață extravagant, arătându-ne prin acțiunile lor unde sunt cu adevărat inimile lor.

Din fericire, Biblia străpunge toată această spoială, tot acest zgomot, și ne spune că vom muri în curând. „Ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțintel, și apoi pierе” (Iacov 4:14). Biblia se uită cu un realism sobru la om și la „puținele zile ale vieții lui” (Ecl. 5:18, lit. ESV). Doar nebunii ignoră moartea care îi pândește. „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri” (Ecl. 9:5). Biblia este realistă în a recunoaște natura inevitabilă a morții și întristarea care o cuprinde: „Mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere; căci acolo îți aduci aminte de sfârșitul oricărui om, și cine trăiește, își pune la inimă lucrul acesta” (Ecl. 7:2).

Cum ești tu? Ți se par urgent de apropiate realitățile veșnice ale Raiului și Iadului? Te gândești la realitatea că azi ești cu o zi mai aproape de unul sau altul decât erai ieri? Și că mâine vei fi și mai aproape? Spre deosebire de filme și de jocurile video, nu putem apăsa tasta de pauză în viețile noastre. Dumnezeu a stabilit ziua nașterii tale, și El a stabilit-o și pe cea a morții tale (Ps. 139:16; Ecl. 7:17; Matei 6:27). Singura întrebare este aceasta: Ne

pregătim oare cu seriozitate pentru veșnicie? Sau ne-a hipnotizat bine această lume inimile ca să trăim de parcă n-am muri niciodată, în ciuda faptului că știm în mințile noastre că nu este adevărat?

Toate aceste lucruri sunt sobre și serioase pentru aceia dintre noi care vor trăi o viață lungă. Iadul și Raiul, unul sau altul, ne va întâmpina inevitabil, și acest lucru se va petrece mai repede decât ne așteptăm. Dar ceea ce este cu adevărat tulburător este că unii dintre noi nu vom trăi vieți lungi. Pentru unii, moartea va veni fără vreun avertisment. Aceasta este ideea din pilda lui Isus despre bogatul nebun, care și-a construit o mare avere și care își zicea în sine: „Suflete, ai multe bunătați strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!” Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul!” (Luca 12:19-20). Jonathan Edwards a rostit cândva o predică intitulată, „Youth Is Like a Flower That Is Cut Down” [Tinerețea este ca o floare care este tăiată], în care a căutat să îi insuflă congregației sale o conștientizare mai acută a posibilității de a muri din tinerețe. Poate că aceasta poate părea un pericol mai mare în acea vreme decât acum, pentru că azi trăim în epoca medicinei moderne. Dar desigur, epoca noastră este și

cea a supradozelor de heroină, a accidentelor de schi, a celor de mașină din cauză că trimitem mesaje în timp ce conducem, și a o sută de alte modalități prin care cei tineri ajung în mormânt.

Alții dintre noi ar putea să nu fie tineri, ci la vârsta de mijloc sau la bătrânețe, și totuși moartea să fie la un pas de noi. Fie că suntem tineri sau bătrâni, Dumnezeu ne iubește suficient ca să ne spună clar în Scriptură, cu o franchețe îndurătoare, că moartea poate veni oricând pentru oricare dintre noi.

Piere cel neprihănit, și nimănui nu-i pasă; se duc oamenii de bine și nimeni nu ia aminte că din pricina răutății este luat cel neprihănit (Isaia 57:1).

Nu este morbid, ci un lucru sănătos să te gândești la moartea ta. Poate că ești credincios și nu ne îndrepti spre Iad, ci spre Rai. Totuși rămâne un lucru salutar să te gândești zilnic la realitatea Iadului. Gândește-te la asta în felul următor. Majoritatea cititorilor acestei cărți sunt la distanță de o cursă cu mașina față de mormânt. Este suficient un drum scurt cu mașina ca oricare dintre cei ce citesc această carte să ajungă la spital sau într-un așezământ de tip ospiciu pentru a-i ușura disconfortul morții. Bărbați și femei alunecă zilnic *în jurul nostru* în somnul permanent al morții și se trezesc

în Iad. Mai mult ca sigur că în următoarele câteva zile va exista cineva care se va coborî în Iad pe o arie de câțiva km în jurul tău. Și aceea va fi o tragedie cu totul ireversibilă, căci Isus ne-a învățat că între Rai și Iad „este o prăpastie mare, așa ca cei ce ar avea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată” (Luca 16:26).

Chiar dacă sufletele noastre au fost salvate de la destinația îngrozitoare a Iadului, pe care am merita-o, totuși noi trăim într-o lume în care oamenii din jurul nostru se îndreaptă hotărât tot mai aproape de Iad.

Iadul este aproape.

IADUL POATE FI EVITAT

Marea surpriză a acestui Univers nu este că oamenii se duc în Iad. Marea surpriză a Universului este că există oameni care merg în Rai.

Se poate ca, tocmai în acest moment din lectura acestei scurte cărți, după ce am trecut în revistă învățătura biblică și am reflectat la nevoia sănătoasă a doctrinei despre Iad, realitatea Iadului încă să ți se pară teribil de nedreaptă. Având în vedere grozăvia pe care Iadul o presupune, pot înțelege acest simțământ.

Dar cel mai important lucru de reținut în acest moment este că *există o cale de scăpare*. Și nu este atât de greu de ajuns pe ea. Ea ne este disponibilă. Orice am fi făcut în viețile noastre, putem evita Iadul. Noi nu suntem în niciun fel mai departe de Iad dacă am trăit o viață morală, și nu suntem în niciun fel mai aproape de Iad dacă am trăit o viață imorală.

Spre deosebire de orice altă religie, creștinismul nu ne oferă instrucțiuni pas cu pas pe care trebuie să le îndeplinim ca să evităm Iadul; el ne oferă un Mântuitor care a îndurat Iadul în locul nostru, dacă avem doar smerenia să recunoaștem că noi ar fi trebuit să avem parte de el. Biblia nu ne oferă o listă de îndatoriri de împlinit, ca și cum evitarea Iadului ar semăna cu construcția unui pat suprapus. Biblia ne oferă un Eliberator. „Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie”, îi scria apostolul Pavel unui grup de credincioși, „ci ca să căpătăm mântuirea, prin Domnul nostru Isus Hristos, care a murit pentru noi” (1 Tes. 5:9-10). Noi suntem chemați să ne aruncăm în brațele Sale.

Motivul pentru care putem evita Iadul nu are nimic de-a face cu vreo nedreptate de partea lui Dumnezeu. Altfel spus, Dumnezeu nu le permite unora să evite Iadul pur și simplu trecând cu vederea păcătoșenia lor.

Dumnezeu nu Se joacă cu păcatul. El este Dumnezeu. El nu poate acționa nedrept. El poate doar să acționeze în corectitudine și dreptate. Motivul pentru care Iadul poate fi evitat este acesta: Isus a îndurat Iadul în locul tuturor celor care ajung în Rai.

Ca să exprim diferit același lucru, *păcatul fiecărui om este pedepsit în Iad*, indiferent dacă acel om este credincios sau necredincios. Păcatul celui necredincios este pedepsit în Iad în el însuși. Păcatul celui credincios este pedepsit în Iad prin Isus, care îi ia locul. Pe cruce, Isus a experimentat povara completă a întregii păcătoșenii a poporului Lui, care s-a năpustit asupra Lui într-o după amiază, cu o groază pe care nu ne-o putem închipui. Când El a îndurat abandonarea Sa de către Dumnezeu, abandonare pe care noi o merităm, Hristos a strigat: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” (Matei 27:46).

Iată de ce noi vorbim despre Isus spunând că El este „Substitutul” nostru. Gândește-te la o școală. La fel cum elevii pot avea un alt profesor într-o zi, unul care îi ține locul profesorului care ar trebui să predea în mod normal, tot așa Isus stă în locul nostru, ca Substitut al nostru, purtând pedeapsa pe care noi ar trebui să o primim.

Acum începem să înțelegem mai clar încă un motiv pentru care Iadul durează veșnic. Oroarea păcatului, sfidarea eului și mândria în fața Frumuseții infinite, nu pot fi pedepsite niciodată complet. Dacă am păcătuit împotriva unui Dumnezeu infinit de frumos, acel păcat nu poate fi compensat niciodată pe deplin. Pe de altă parte, dacă chiar Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu-Omul, a absorbit greutatea aceluia păcat, atunci El și doar El poate absorbi o sentință de o proporție infinită.

Acesta poate fi un concept dificil de înțeles. De aceea, vreau să îți cer ca, dacă încă te lupți să înțelegi cum funcționează toată această matematică într-o sentință a pedepsei veșnice în Iad, să fii un pic atent. Dacă Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său preaiubit în această lume ca să sufere și să moară, oferindu-le Raiul fără plată tuturor celor ce se pocăiesc de păcat și își pun încrederea în El, oare nu este aceea o dovadă suficientă că putem avea încredere în Dumnezeu chiar și când nu înțelegem perfect căile Lui? Așa cum I-a spus Avraam lui Dumnezeu, „Cel ce judecă tot Pământul nu va face oare dreptate?” (Gen. 18:25). Răspunsul la acea întrebare retorică este *da*. Chiar când noi nu înțelegem căile lui Dumnezeu – fie cu privire la învățătura Bibliei despre Iad, fie într-o circumstanță dureroasă care s-a abătut

asupra vieților noastre, fie în orice alt context – putem avea încredere în El. Prin moartea Fiului Său, El a dovedit ce fel de Dumnezeu este. El a rezolvat și a alungat toate îndoielile și întrebările noastre despre corectitudinea Sa. Putem trăi în liniște și încredere când privim la Cruce.

În această scurtă secțiune de final vorbim despre vestea bună, cea mai bună veste, anunțul cel mai uluitor care a fost făcut vreodată sau care va fi făcut vreodată în istoria lumii. Poți evita Iadul. Oricine poate evita Iadul. Raiul nu este pentru cei ce l-ar merita. El este pentru cei ce se pocăiesc. Iadul nu este pentru cei ce nu îl merită. Este pentru cei nepocăiți. Așa cum l-am auzit pe tata spunând cândva, Iadul este plin de oameni care credeau că ar trebui să se afle în Rai, iar Raiul este plin de oameni care știu că ar fi trebuit să fie în Iad. Raiul nu este pentru cei ascultători, ci pentru cei onești. Iadul nu este pentru cei neascultători, ci pentru cei care nu s-au confruntat cu ei înșiși, care au refuzat să recunoască că sunt niște răzvrățiți față de Creatorul lor. Se poate ca ei să fi fost niște cetățeni model, care au primit note maxime la școală, care și-au ajutat semenii din când în când, și care au donat bani la organizații de caritate. Este bine că ei au făcut aceste lucruri, dar verdictul final dat în

dreptul vieților lor depinde doar de ceea ce ei au făcut cu Isus. Au recunoscut ei că au nevoie ca moartea Lui să fie socotită în locul a ceea ce ei merită? Sau ei nu s-au văzut cu nimic mai răi decât cei din jurul lor?

Unii obiectează față de învățătura Bibliei despre Iad afirmând că modalitatea de a evita Iadul este prea exclusivistă. *Evident, susțin ei, dacă Iadul ar fi atât de rău cum spune Biblia, Dumnezeu nu le-ar fi dat oamenilor o singură cale de scăpare, prin Isus. Este oare corect ca adepții sinceri ai altor religii să meargă în același Iad ca și criminalii în serie?*

Îngăduiți-mi să răspund la această obiecție cu o analogie. Dacă ai fi condamnat la moarte pentru comiterea unui șir de crime groaznice, și ți-ar fi oferită exonerarea completă dacă doar ai accepta-o recunoscând că ești cu adevărat vinovat – oare ai obiecta spunând că nu ți-a fost ofertă o altă cale de scăpare de vinovăția ta? Cât de arogant din partea noastră să cerem o altă cale, când ne-a fost oferită achitarea completă!

Surpriza uluitoare din inima Universului nu este că există o singură cale de a ajunge în Rai, ci că pentru niște păcătoși mișei ca noi există chiar și o singură cale ca să ajungem acolo.

Iadul poate fi evitat.

Slavă lui Dumnezeu!

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!

Când oamenii vorbesc despre viața de după moarte, ei se concentrează deseori pe Rai, evitând orice mențiune despre Iad. Neglijarea acestui subiect a dus la o lipsă a înțelegerii naturii Iadului, de ce există el și cum pot oamenii să îl evite. În această carte, păstorul Dane Ortlund schițează învățătura biblică despre realitatea îngrozitoare a Iadului și despre nădejdea pe care o avem în Isus Hristos. Cercetând ceea ce Scriptura are de spus despre Iad și viața de apoi, credincioșii și necredincioșii vor căpăta o înțelegere mai bună despre felul cum această doctrină are impact asupra vieților lor de zi cu zi.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățatură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserică locală.

Dane Ortlund (PhD, Wheaton College) slujește ca păstor senior la Naperville Presbyterian Church în Naperville, Illinois. El este autorul cărții *Gentle and Lowly: The Heart of Christ for Sinners and Sufferers and Deeper: Real Change for Real Sinners*. Dane și soția sa, Stacey, au cinci copii.

Editura MAGNA GRATIA
www.magnagratia.org

9Semne
www.9marks.org